

2. Соціальний захист неповнолітніх у Великій Британії (порівняльний аналіз) / В.В. Козубовський. – Ужгород: УжНУ, 2004. – 129 с.
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Бориченко К. В.

Сорока Ігор Ігорович

студент 3-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВІТЧИЗНЯНОЇ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ

Влітку 2018 року російська влада почала проводити пенсійну реформу. Остаточний проєкт цієї реформи після поправок президента РФ був прийнятий Державною Думою у другому читанні та передбачає поетапне підвищення пенсійного віку: з 60 до 65 років для чоловіків і з 55 до 60 років для жінок. За останні 30 років, 16 країн підвищували вік виходу на пенсію, у середньому це підвищення складало 2 роки для представників сильної статі та 5 років для жінок. Уряд Російської Федерації вибрав один з найжорсткіших варіантів пенсійної реформи [1].

Після таких подій у сусідній державі, вітчизняні посадовці повинні проводити форсовану пенсійну реформу для того, щоб вивести нашу пенсійну систему з кризи та не допустити повторення в Україні російського сценарію пенсійної реформи.

Головними проблемами пенсійної системи в Україні є:

- демографічна криза що впливає на солідарну пенсійну систему;
- значний дефіцит коштів Пенсійного фонду, що призводить до посилення залежності від державного бюджету.

В Україні, як і в Європі, демографічна ситуація є катастрофічною. Кожного року населення України зменшується. На сьогодні на одну особу, яка сплачує внески, припадає 1 пенсіонер, а з часом буде 1,5 пенсіонера [2]. Для виходу з демографічної кризи вітчизняні посадовці повинні стимулювати переселення до України інших національностей. Іммігранти можуть забезпечити Україні неймовірний природний приріст населення, як вони це зробили у Франції та Німеччині. Завдяки цьому, солідарна пенсійна система

зможе вийти із глибокої кризи, проте лише вирішення проблеми із демографією не виведе пенсійну систему з кризи. Відчизняному Пенсійному фонду хронічно бракує власних грошових ресурсів для виконання пенсійних зобов'язань. Кожнорічні дефіцити Пенсійного фонду покриваються із державного бюджету, тим самим зменшуючи видатки на інші сфери (у 2018 році для покриття дефіциту Пенсійного фонду виділили 21,4 млрд. грн., а для армії у час війни – 47 млрд. грн.) [3].

Завдяки легалізації гравального бізнесу, проституції навантаження на Державний бюджет суттєво зменшиться. За даними Міністерства фінансів України легалізація гравального бізнесу буде щорічно приносити до Державного бюджету додаткові 5 млн. грн. А легалізація проституції, згідно підрахунків Українського інституту соціальних досліджень, могла би приносити до Державного бюджету України близько 5,6 млрд. грн. Ці дві сфери зможуть покривати половину дефіциту Пенсійного фонду, однак узаконенню цих видів діяльності в Україні активно протидіють народні депутати, що лобіюють інтереси осіб, які отримують з цих сфер надприбутки та нічого не платять до Державного бюджету.

Також необхідно запровадити англійську систему пенсійного внеску. Тобто повинен існувати певний поріг при якому здійснюється пенсійний внесок. Так, якщо працівник отримує мінімальну заробітну плату (у 2019 році вона буде складати 4173 грн.), то роботодавець повинен звільняється від виплат ЄСВ у пенсійний фонд, проте цей період повинен зараховується працівнику для нарахування пенсії. Якщо людина отримує заробітну плату у розмірі до 10000 грн, то роботодавець повинен виплачувати у пенсійний фонд ЄСВ у розмірі 22 %. Якщо працівник отримує зарплатню у розмірі від 10000 грн. до 20000 грн., то роботодавець сплачує за нього 24 %. Якщо працівник отримує заробітну плату більше 20 000 грн., то роботодавець виплачує ЄСВ у розмірі 28%. Ця справедлива система враховує рівень доходу людини і відсоткова ставка є прогресивною, чим більший рівень доходів, тим більша ставка.

Отже, збільшення народжуваності за рахунок емігрантів у не далекому майбутньому зможе оживити солідарну систему, легалізація гравального бізнесу, проституції зможе перекрити дефіцит Пенсійного фонду, проте потрібно розвивати накопичувальну

систему та працювати у напрямку забезпечення соціальної справедливості при виплаті єдиного соціального внеску.

Список використаних джерел

1. Мельничук В. Пенсійна реформа – спроба №3 / В. Мельничук // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tyzhden.ua/Economics/136867>
2. Який дефіцит Пенсійного фонду? // Офіційний сайт Пенсійного фонду України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.fpsu.org.ua/napryamki-diyalnosti/sotsialne-strakhuvannya-i-pensijne-zabezpechennya/13721-defitsit-pensijnogo-fondu-ukrajini-postupovo-zmenshuetsya>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Бориченко К. В.

Сорока Оксана Богданівна

студентка 2-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОЕКТ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ: ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ

Потреба врегулювання трудових відносин, включаючи вирішення соціальних проблем ринку, забезпечення сталості та єдності норм у сфері трудового права, змушує вдосконалювати сучасну систему законодавства і шукати дієві засоби подолання прогалин у ньому, зокрема, через прийняття нового Трудового кодексу України.

На даний час діє Кодекс законів про працю України (далі – КЗпП України), який був прийнятий ще 10 грудня 1971 р. і набрав чинності з 1 червня 1972 р., як основний механізм регулювання трудових відносин між роботодавцем і працівником [1]. Підготовлений до другого читання проект Трудового кодексу України (далі – ТК України) містить певні особливості, які включають як позитивні, так і негативні аспекти даного законопроекту. Стосовно цього виникає багато запитань «за» і «проти» щодо відмінностей між чинним КЗпП України і проектом ТК України.